

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Udrag fra Bogen om Adler

Citation: Kierkegaard, Søren: "Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 15", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 15*, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2012 , s. 68.
Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-boa-txt-shoot-id557b1f97-3d6f-449a-90c9-d3ddf7f91cb9.pdf> (tilgået 05. juni 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 15

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. [Læs CC0-erklæringen](#)

Men hvorledes nu gjøre sig afskyelig? Lad os dog først recapitulere. Den Udvalgte har haft en Aabenbaring, dette staaer fast; han har sluttet sig inde i sig selv med dette Faktum; ikke et Ord har forraadt Noget, ikke en Mine, og hans Taushed er heller ikke paafaldende, thi saa forraader den jo Noget, nei han er ganske som andre Mennesker, taler som andre Mennesker om hvad der forefalder – Ingen kan derfor vide, at han tier. Man kan nemlig tie paa to Maader, man kan tie bumstille, men saa er Tausheden mistænkelig, eller man kan tale om alt muligt Andet, saa er der jo Ingen, som kan falde paa, at man tier. Og dog er det Overordentlige skeet, og der lever et Menneske, som med et Liv indviet i hellig Beslutning arbejder i al Taushed. Har Gud benaadet ham med sin Fortrolighed, saa vil han (om han end meget godt veed hvor tungt det maa falde Gud at have med et ringe Menneske at gjøre, selv om dette ringe Menneske anstrænger sig af yderste Evne) dog i det mindste ikke fornærme Gud ved at gjøre hans Fortrolighed til løs Tale og Bysnak, til Noget der skal bralles ud. Thi ingen Utaalmodighed! Men der er et nervesvækket: bekjend, bekjend;¹ og der er i aandelig Henseende en Tilstand som ligner Dens physiske, der ikke kan holde sit Vand. Paulus taug i 3 Aar. Den nervesvækkede Utaalmodighed kan have sin Grund i, at Individet mangler Kraft til at bære, at han er bleven som et sprængt Kar, eller i at Individet er skrækket op i fortvivlet Angest; eller i en Slags forceret Poenitentse der vil indhente det Forsømte ved Minut-Bekjendelse, og spæge sig selv ved at udsætte sig for mulig Spot. Thi der gives ikke sjeldent fortumlede Opvakte, som med en besynderlig religieus Egoisme, søge at misbruge andre Mennesker ved at faae dem til at spotte sig, hvilket i Intention kan være lige saa tyrannisk som naar en Tyran vil misbruge dem til at trælle.

-
1. Anm. Dette Udraab: bekjend, bekjend, er eller var Adlers Stikord og Interjektion har for mig idetmindste en ængstende Tvetydighed. Det kan ogsaa erindre om Tilraabet til en Skyldig: bekjend, bekjend, let Dit Sind ved at bekjende; det kan erindre om rystende Phænomener af en egen Art paa det Dæmoniskes Gebeet: den ufrivillige Selvangivelses . (tilbage)